

Arrest

nr. 66 185 van 2 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 4 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juli 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DER HASSELT, die loco advocaat H. CAMERLYNCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 3 januari 2011 toe op Belgisch grondgebied en diende op 6 januari 2011 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 4 april 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster werd hiervan per aangetekend schrijven d.d. 4 april 2011 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing. Deze is als volgt gemotiveerd:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine met vaste verblijfplaats in Dagestan. Uw zus A.(...) G.(...) (OV 6.678.358) huwde in november 2001 met O.(...) R.(...) I.(...), een rebel. Zij woonde anderhalve maand met hem samen en keerde dan opnieuw naar huis terug, waar zij samen met u, met uw broer en uw ouders verbleef. Uw zus A.(...) had een winkel gespecialiseerd in islamitische boeken en kledij. In juni 2010 opende zij een tweede filiaal, waarin u en uw zus afwisselend werkten. Op 9 juni 2010, toen A.(...) in de winkel werkte, kwamen enkele jonge mannen

de winkel binnen. Na enige tijd verlieten zij de winkel weer en uw zus sloot de deur van de winkel achter hen. Op dat moment werd zij getuige van een schietincident, waarbij majoor van de politie L.(...) M.(...) vermoord werd. Zij vertelde u thuis wat er gebeurd was. De volgende dag, op 10 juni 2010, kwam politie bij u in de winkel langs. Zij wilden u ondervragen over het schietincident maar u zei hen dat niet u maar uw zus A.(...) in de winkel aanwezig was geweest tijdens het schietincident, waarop zij de winkel verlieten. Op 11 juni 2010 werd uw zus op weg naar het werk meegenomen naar het politiebureau van Khasavyurt (Dagestan). Zij werd er ondervraagd en bedreigd. Op 28 juli 2010 ontving uw zus een convocatie om zich aan te bieden voor verhoor bij de politie van Machatsjkala (Dagestan) op 2 augustus 2010. Uw zus A.(...) dook onder bij een vriendin. Omdat zij geen gevolg gaf aan de convocatie, kwam de politie van Machatsjkala thuis bij u langs op 3 augustus 2010. Aangezien uw zus niet aanwezig was, werd u meegenomen naar het bureau van de OMON. U werd er ondervraagd en bedreigd. Na enkele uren werd u vrijgelaten. Op 6 augustus 2010 werd een huiszoeking uitgevoerd in uw winkel door de politie van Khasavyurt. Er werd zagezegd bij u bezwarende literatuur gevonden, die waarschijnlijk door de politie toegestopt werd. U werd meegenomen naar de GOVD in Khasavyurt. Daar werd u opnieuw ondervraagd en bedreigd. Na enkele uren werd u vrijgelaten. Uw winkel werd gesloten. Uw zus verliet de Russische Federatie en vertrok naar België, waar zij op 31 augustus 2010 asiel aanvraagde. Op 14 december 2010 werd u 's morgens meegenomen door de politie van Khasavyurt. U werd naar een kelder gebracht, waar u ondervraagd werd en fysiek mishandeld werd. Daarna werd u vrijgelaten. U durfde niets tegen uw familieleden te vertellen uit schaamte. Op 31 december 2010 verliet ook u het land richting België. U vroeg op 6 januari 2011 asiel aan bij de Belgische autoriteiten. U bent in het bezit van een geldig Russisch paspoort.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u door de Russische autoriteiten vervolgd wordt omwille van de echtgenoot van uw zus A.(...) G.(...) (OV 6.678.358), O.(...) R.(...) I.(...), een rebel die officieel gezocht zou worden in Dagestan, en omwille van diens vermeende betrokkenheid bij de moord op majoor L.(...) M.(...)v op 9 juni 2010. Er dient echter opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Eerst en vooral dient vastgesteld te worden dat noch u, noch uw zus A.(...) de band met haar echtgenoot O.(...) R.(...) I.(...) kon aantonen. Jullie legden geen van beiden documenten neer waaruit duidelijk blijkt dat deze man de echtgenoot van uw zus was. Verder dient nog opgemerkt te worden dat A.(...) op geen enkele manier kon staven dat de man waarmee zij gehuwd was officieel gezocht zou worden in Dagestan. Voor de argumentatie hieromtrent verwijs ik naar de beslissing van uw zus A.(...). Naast een manifest gebrek aan bewijzen, hetgeen op zich al de geloofwaardigheid van jullie asielaanvraag ondermijnt, wordt de geloofwaardigheid omtrent het, zij het traditionele, huwelijk van uw zus A.(...) op bijkomende wijze ondergraven door een ongerijmdheid die werd vastgesteld tussen de verklaringen die uw zus en uzelf aflegden tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal. Zo beweerde uw zus A.(...) dat zij geen beeldmateriaal van haar echtgenoot kon neerleggen ter staving van haar asielaanvraag omdat alle foto's, een cassette en een videoband van haar huwelijk werden meegenomen tijdens een huiszoeking die op 3 augustus 2010 zou plaatsgevonden hebben (CGVS A.(...) p.7). Uit de verklaringen die u aflegde voor het Commissariaat-generaal daarentegen blijkt dat er sowieso geen foto's of videobeelden werden gemaakt van het huwelijk omdat haar man volgens u streng en gelovig was en het "volgens de islam verboden is opnames te maken of foto's te nemen" (CGVS p.2).

Bovendien werden er nog enkele andere discrepanties vastgesteld tussen de verklaringen van u en uw zus A.(...), waardoor de algehele geloofwaardigheid van jullie asielaanvraag verder ondergraven wordt. Zo beweerde uw zus A.(...) dat zij een tweede islamitische winkel opende begin juni 2010 en dat u daar samen met haar om de dag werkte (CGVS A.(...) p.6 en 7). Uit haar verklaringen blijkt verder dat zij na het schietincident op 9 juni 2010 en na haar aanhouding op 11 juni 2010, gewoon opnieuw ging werken en geen problemen meer kende (CGVS A.(...) p.9). U daarentegen stelde dat u in het begin zelden in de winkel werkte omdat u met de kinderen van uw zus thuis zat (CGVS p.6). U verklaarde bovendien dat uw zus A.(...) na haar vrijlating op 11 juni 2010 niet meer naar buiten durfde gaan en dus ook niet meer in de winkel heeft gestaan (CGVS p.7). Toen u met deze tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd werd, herhaalde u dat uw zus niet meer naar de winkel durfde te gaan. Daarna nuanceerde u uw verklaringen en zei u dat het slechts zelden gebeurde (CGVS p.9), wat echter nog steeds niet valt te rijmen met de verklaringen die uw zus hieromtrent aflegde, namelijk dat zij gewoon opnieuw ging werken en geen problemen meer kende (CGVS A.(...) p.9). Verder blijkt uit de verklaringen van uw zus dat zij, toen ze ging onderduiken bij een vriendin, geen enkel contact meer had met u. Volgens uw zus A.(...) zou u zelfs niet geweten hebben waar zij juist verbleef, zodat u ook geen bijkomende problemen zou krijgen, aangezien u nog in de winkel werkte. Zij voegde hier nog aan

toe dat "een onwetend mens altijd beter is" (CGVS A.(...) p.5). Enkel uw vader en uw broer zouden volgens A.(...) van haar verblijfplaats op de hoogte geweest zijn (CGVS A.(...) p.5). Zij beweerde eveneens dat ze geen contact meer had met u toen zij bij haar vriendin verbleef, enkel met uw broer. Zij zou u voor haar vertrek ook niet meer gezien of gehoord hebben (CGVS A.(...) p.10). Uit uw verklaringen blijkt echter een andere versie van de feiten. Zo beweerde u dat u wel degelijk op de hoogte was van waar uw zus verbleef. Meer nog, u verklaarde dat u toen enkele malen bij haar langs ging (CGVS p.8-9). U zou uw zus dus ook nog gezien hebben voor haar vertrek (CGVS p.9). Toen u met jullie tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd werd, bevestigde u nogmaals dat u wel degelijk wist waar die vriendin van uw zus A.(...) woonde en dat uw zus het zich misschien niet meer kon herinneren, aangezien u daar ook niet elke dag was geweest (CGVS p.9), waardoor de aangehaalde tegenstrijdigheden overeind blijven staan. Door het geheel van anomalieën binnen jullie verklaringen kan er geen geloof meer gehecht worden aan jullie asielrelaas.

Aangezien de door u aangehaalde individuele problemen, met name het feit dat u op 3 en 6 augustus en daarna op 14 december 2010 werd meegenomen, ondervraagd en mishandeld door respectievelijk de politie van Machatsjkala en van Khasavyurt, rechtstreeks het gevolg blijken te zijn van de problemen die uw zus A.(...) aanhaalde in het kader van haar asielaanvraag, en de geloofwaardigheid van haar vervolgingsfeiten op fundamentele wijze onderuit gehaald werd, kan ook aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten in augustus en september 2010 geen geloof meer gehecht worden. U legde overigens geen enkel bewijs neer waarmee u het tegengestelde zou kunnen aantonen of waarmee u deze feiten alsnog aannemelijk zou kunnen maken. Bovendien wordt de conclusie omtrent de ongeloofwaardigheid van de problemen die u zou ondervonden hebben op 14 december 2010 nog versterkt door het feit dat uw verklaringen hierin niet volledig stroken met de verklaringen van uw zus A.(...). Zo beweerde u immers dat u uw zus A.(...) pas in België had verteld over het feit dat u fysiek mishandeld werd die dag (CGVS p.10), terwijl uw zus A.(...) verklaarde dat u het reeds vanuit de Russische Federatie aan haar verteld had via skype (CGVS A.(...) p. 11). Geconfronteerd met deze ongerijmdheid stelde u uw verklaringen bij en zei u dat het misschien wel zou kunnen, maar dat u in shock was en dat u bang was dat iemand het te weten zou komen (CGVS p.10), wat evenwel bezwaarlijk als verklaring voor deze ongerijmdheid beschouwd kan worden aangezien de kans dat iemand het te weten zou komen even groot of zelfs groter was wanneer u het via skype zou verteld hebben aan uw zus dan hier, persoonlijk en rechtstreeks, in België.

Ten slotte zijn ook uw verklaringen omtrent uw reisweg vanuit de Russische Federatie naar België niet geloofwaardig. Zo verklaarde u dat u vanuit Dagestan tot in België bent gereisd zonder internationaal paspoort en zonder enige persoonlijke identiteitscontrole onderweg (CGVS p.3). U hebt geen weet van valse documenten die voor u werden aangemaakt in functie van de reis (CGVS p.3). U weet evenmin via welke landen u gereisd bent (CGVS p.4). Uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat er aan de Schengengrenzen zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles uitgevoerd worden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen, en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook weinig aannemelijk dat u zelf gedurende de volledige reis geen enkele controle zou ondergaan hebben. Hieraan dient overigens nog toegevoegd te worden dat u niet het minste bewijsstuk van uw beweerde vluchtroute hebt aangebracht.

Bijkomend dient nog opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw asielrelaas te kunnen ondersteunen met uw belangrijkste reisdocument, zijnde uw internationaal Russisch paspoort. Het zou volgens u samen met het paspoort van uw zus A.(...) in beslag genomen geweest zijn tijdens een huiszoeking (CGVS p.3). Echter, na grondige herlezing van het dossier, blijkt dat u en uw zus A.(...) ook hieromtrent tegenstrijdige verklaringen aflegden voor het CGVS. Zo beweerde u dat de internationale paspoorten werden afgenomen tijdens een huiszoeking toen uw zus in de winkel werkte, in juli of augustus 2010 (CGVS p.3). Aangezien u nadien verklaarde dat uw zus na haar aanhouding op 11 juni 2010 niet meer in de winkel werkte (CGVS p.7), spreekt u zichzelf hierin tegen. Bovendien spreekt uw zus A.(...) zowel u, als zichzelf, hierin tegen. Op de vraag wanneer de huiszoeking plaatsvond waarbij de internationale paspoorten in beslag werden genomen, antwoordde zij namelijk aanvankelijk dat de huiszoeking op 10 juni plaatsvond, om meteen daarop te verklaren dat ze toen bij haar langskwamen en haar hebben ondervraagd en dat op 11 juni een huiszoeking werd verricht in de winkel (CGVS A.(...) p.5). Door het niet kunnen voorleggen van de internationale paspoorten en door de tegenstrijdige en verwarrende verklaringen die jullie hieromtrent aflegden voor het Commissariaat-generaal, ontstaat het vermoeden dat u deze documenten bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over een eventueel verkregen visum voor uw reis naar België en het moment en de wijze waarop u uit uw land bent vertrokken, verborgen te houden.

Gelet op het geheel van voorgaande conclusies moet dan ook worden besloten dat u zich niet kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève en dat u al evenmin concreet hebt kunnen aantonen dat u in uw land van herkomst een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot de subsidiaire bescherming.

Wat betreft de situatie van de etnische Tsjetsjenen in Dagestan dient gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat in het licht van de algemene veiligheidssituatie eenieder die gelieerd wordt met de rebellenbeweging, ongeacht de etnie, een risico loopt op problemen met de autoriteiten. De rebellenbeweging bestaat reeds lang niet meer overwegend uit Tsjetsjenen, maar wordt nog regelmatig gelinkt met de rebellie in Tsjetsjenië, zonder dat dit echter resulteert in acties tegen of een vervolging van deze bevolkingsgroep omwille van hun Tsjetsjeense etnie. Daarom kan de loutere Tsjetsjeense origine niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog. De huidige situatie kenmerkt zich tegenwoordig door een ondergrondse, versnipperde rebellenbeweging die door hun beperkte slagkracht hun acties beperken tot aanslagen tegen specifieke doelen, meer bepaald vertegenwoordigers van de overheid. De ordediensten proberen de rebellie te bestrijden met specifieke acties. Bij deze acties van rebellen en autoriteiten is het niet uit te sluiten dat ook burgers slachtoffer worden. Uit de informatie kan echter worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft. De situatie in Dagestan is op dit ogenblik dan ook niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

Het document dat u verder nog voorlegde ter staving van uw asielaanvraag, met name uw Russisch binnenlands paspoort, kan hogervernoemde appreciatie van uw asielaanvraag niet wijzigen aangezien het louter persoonsgegevens bevat, dewelke hier niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Eventuele onderverdeling

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van haar zus, A.G. Zij roept geen eigen motieven in.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 66 184 van 2 september 2011 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van A.G. verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

"2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Ze legt hierbij twee nieuwe stukken neer die zij na de beslissing van het Commissariaat per telefax heeft ontvangen. Het eerste stuk, namelijk een huwelijksakte, toont volgens verzoekster onomstotelijk aan dat zij gehuwd was met I. O. R. Het tweede stuk toont volgens haar aan dat deze laatste gezocht werd door de politie-eenheden van GOVD. Het tweede stuk bestaat uit een verklaring van haar burens die, samen met de vertaling, als bijlage aan het verzoekschrift werd toegevoegd. Verzoekster legt deze stukken voor met de bedoeling aan te tonen dat zij volkomen geloofwaardig was toen zij meedeelde tijdens haar verhoren dat haar echtgenoot gezocht werd door de politie-eenheden van de GOVD. Deze stukken zijn telefaxberichten, maar verzoekster hoopt de originele stukken met de post ontvangen te hebben vóór de zitting waarop de zaak zal behandeld worden. Verzoekster legt tevens een vertaling neer, die opgesteld werd door een beëdigd vertaalster. Deze vertaling werd een dag voor de

neerlegging van het verzoekschrift opgesteld, waardoor de handtekening van de beëdigd vertaalster nog niet gelegaliseerd kon worden door de Rechtbank van Eerste aanleg te Ieper. Verzoekster meent dat dit eerstdaags zal gebeuren waardoor zij deze beëdigde vertaling zou kunnen voorleggen, samen met de originele stukken die zij in de nabije toekomst hoopt te ontvangen. Verzoekster verklaart dat deze stukken haar geloofwaardigheid bewijzen. Wat de tegenstrijdigheden betreft, geeft verzoekster toe dat er een aantal tegenstrijdigheden voorkomen tussen haar verklaringen en deze van haar zus, maar dat deze tegenstrijdigheden details betreffen. Bovendien wijst verzoekster erop dat het volkomen normaal is dat, als twee personen gedurende uren ondervraagd worden m.b.t. feiten die zich een jaar voordien hebben voorgedaan, er tegenstrijdigheden en/of onjuistheden zullen voorkomen. Indien men een Belgisch echtpaar – of twee zussen - urenlang zou ondervragen over wat er zich het jaar voordien heeft afgespeeld, zouden er tientallen tegenstrijdigheden genoteerd worden. Ten slotte wijst verzoekster erop dat, ook al werden er in dit asiendossier tegenstrijdigheden vastgesteld, dit niets af doet aan haar geloofwaardigheid en aan de essentie van haar asielrelaas, namelijk dat haar echtgenoot werd gezocht door de politie-eenheden van de GOVD, en dat zij vaak werd opgepakt en mishandeld teneinde haar te dwingen te zeggen waar hij zich bevond. Verzoekster maakte de originelen en de beëdigde vertaling van de stukken die ze aan haar verzoekschrift toevoegde via aangetekend schrijven van 15 juli 2011 over aan de Raad.

2.2. De bestreden beslissing, waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd, is vooreerst gestoeld op de vaststelling dat verzoekster de huwelijksband met haar echtgenoot O. R. I., die rebel zou zijn en betrokken bij een moord, niet kon aantonen. Er werd tevens vastgesteld dat verzoekster op geen enkele manier kon staven dat de man waarmee ze op traditionele wijze gehuwd was officieel werd gezocht in Dagestan. Er werden ten derde tegenstrijdigheden vastgesteld met de verklaring van de zus van verzoekster waardoor zowel de algehele geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van haar huwelijk alsook de geloofwaardigheid van de convocatie die zij ter staving van haar problemen neerlegde, wordt ondergraven. Er werd tevens vastgesteld dat de verklaring omtrent verzoeksters reisweg niet geloofwaardig is, aangezien er aan de Schengengrenzen zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles worden uitgevoerd en het dus weinig aannemelijk is dat verzoekster gedurende de volledige reis geen enkele controle zou hebben ondergaan. Er wordt nog opgemerkt dat verzoekster geen Russisch paspoort heeft neergelegd en dat haar verklaring voor het ontbreken van dit document in strijd met hetgeen haar zus hieromtrent heeft verklaard. Verder wordt er in de bestreden beslissing gewezen op het feit dat de loutere Tsjetsjeense origine niet volstaat om als vluchteling te worden erkend. Met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), wordt in de bestreden beslissing op basis van de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd, besloten dat de actuele situatie in Dagestan niet van dien aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van een gewapend conflict.

2.3. Door nieuwe stukken aan haar verzoekschrift te voegen en deze te bespreken, terwijl deze stukken nooit aan het oordeel van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werden onderworpen, toont verzoekster uiteraard niet aan dat de bestreden beslissing met een motiveringsgebrek is behept.

2.4. Voor zover verzoekster met de door haar overgemaakte stukken haar geloofwaardigheid beweert te kunnen herstellen, dient te worden opgemerkt dat deze stukken niet kunnen worden aanzien als objectieve gegevens. De Raad kan aan de voorgelegde stukken immers bewijswaarde ontfangen indien deze naar zijn oordeel onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit (RvS 11 april 2008, nr. 181.967; RvS 11 oktober 2007, nr. 175.643).

Het eerste stuk, dat door verzoekster als huwelijksakte wordt bestempeld, bestaat uit een handgeschreven tekst die werd aangebracht op een blaadje dat uit een schrift werd gescheurd. Op dit document prijkt geen datum, waardoor dit onmogelijk een bewijs kan vormen van het feit dat verzoekster op het ogenblik van de door haar aangehaalde vervolgingsfeiten reeds in het huwelijk was getreden met O.R.I.. Bovendien kan uit het document niet afgeleid worden in welke Moskee het huwelijk plaatsvond.

Het tweede stuk, de “Verklaring van de burens” gaat niet uit van een officiële instantie, maar van drie personen die beweren op drie verschillende adressen in Khasavyurt te wonen. Uit de inhoud, blijkt duidelijk dat het om gesolliciteerde verklaring gaat waardoor er geen enkele waarborg bestaat dat de erin vermelde feiten met de werkelijkheid overeenstemmen.

Om voormelde redenen kan aan de voorgelegde documenten geen enkele bewijswaarde toegedicht.

2.5. Documenten hebben verder slechts bewijswaarde voor zover ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen. Het vastgestelde gebrek aan bewijs van de huwelijksband van verzoekster met O.R.I. wordt niet alleen versterkt door de vaststelling dat de naam van de vader van de kinderen die in 2005 en 2008 geboren werden niet overeenstemmen met die van haar beweerde echtgenoot (stuk 11, Documenten, geboorteakte Ismail en Sumaya), maar ook door de tegenstrijdigheden die werden vastgesteld bij het gehoor tussen verzoeksters verklaringen en deze van haar zus. De zus van de verzoekster verklaarde namelijk dat de beweerde echtgenoot een streng en gelovig man zou zijn die niet wilde dat er tijdens de huwelijksplechtigheid opnames of foto's werden gemaakt (stuk 3A, gehoorverslag CGVS 17/03/2011, p. 2) terwijl verzoekster zelf verklaarde dat er wél foto's, een cassette en een videoband van het huwelijk werden gemaakt, maar dat deze tijdens een huiszoeking werden meegenomen (stuk 3B, gehoorverslag CGVS 17/03/2011, p. 7). Deze tegenstrijdigheid zet de geloofwaardigheid van haar huwelijksband nog verder op de helling.

2.6. Men kan verwachten dat bepalende ervaringen in iemands leven dermate in het geheugen gegrift staan dat deze persoon daar in een later stadium nog een gedetailleerde en coherente beschrijving van kan geven. In dit opzicht kan er redelijkerwijze worden verwacht dat zussen die hun land van herkomst verlaten hebben op grond van dezelfde asielmotieven, eensluidende verklaringen afleggen over de kern van hun relaas. Uit het administratief dossier blijkt dat de tegenstrijdigheden betrekking hebben op de vraag of verzoekster na het schietincident opnieuw ging werken in de winkel en de vraag of verzoekster, toen zij ondergedoken was bij een vriendin, nog contact had met haar zus (stuk 3A, gehoorverslag CGVS 17/03/2011, p. 9-10). Verzoekster verklaarde hierbij dat ze geen contact meer had met haar zus en dat haar zus ook niet op de hoogte was van haar verblijfplaats (stuk 3A, gehoorverslag CGVS 17/03/2011, p. 5), terwijl uit de verklaring van de zus van verzoekster blijkt dat deze laatste wel op de hoogte was en dat er wel contact was tussen de twee (stuk 3B, gehoorverslag CGVS 17/03/2011, p. 8-9). Verzoekster is van mening dat deze tegenstrijdigheden slechts details betreffen en dat het volkomen normaal is dat er zich tegenstrijdigheden kunnen voordoen in een dergelijke situatie. Deze gegevens kunnen echter niet als details worden beschouwd aangezien het stoppen met werken en het onderduiken bij een vriendin onmiddellijk gebeurde na de aanhouding ingevolge het schietincident, wat het kernpunt uitmaakt van verzoeksters asielrelaas. Bovendien kan verzoekster niet worden bijgetreden waar zij stelt dat deze tegenstrijdigheden volkomen normaal zijn omdat de feiten vrij recent zijn en niet te vergelijken zijn met herinneringen van een willekeurig Belgisch echtpaar of twee zussen. Het zijn namelijk ernstige feiten die een manifeste afwijking op de alledaagsheid vormen en van determinerende invloed geweest op verzoeksters verdere leven omdat zij ertoe hebben geleid dat zij haar land van herkomst verliet om internationale bescherming aan te vragen. De tegenstrijdige verklaringen zetten de geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas wel degelijk op de helling.

2.7. De Raad stelt ten slotte vast dat verzoekster niets inbrengt tegen de overweging uit de bestreden beslissing met betrekking tot de discrepantie tussen haar verklaringen en de inhoud van de eerder neergelegde convocatie noch tegen de overwegingen met betrekking tot haar reisroute. De commissaris generaal kon in het licht van wat voorafgaat rechtsgeldig tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas besluiten.

2.8. Verzoekster voert geen middelen aan betreffende de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de hiervoor gedane vaststellingen aangaande haar asielrelaas en op het gebrek aan elementen in het dossier, toont verzoekster niet aan dat er in haren hoofde zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Daarnaast brengt verzoekster geen concrete elementen aan die de beoordeling door de commissaris generaal van de actuele situatie in Dagestan op grond van artikel 48/4, § 2, c) in een ander daglicht stellen.

2.9. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het eerste en enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen."

2.3. Dienvolgens kan ook in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend en elf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN